

पाचनं

कषायमामवातस्य पाचनं रुच्यभोजनम् ॥
 इति श्रव्यादि ॥ १६० ॥
 “शटी विषौष्यं कल्कं वर्षाभुक्पायसंयुतम् ।
 सप्तरात्रं पिबेच्चक्षुरामवातविपाचनम् ॥”
 इति पुनर्नवाकायः ॥ १६१ ॥
 “दशमूलान्ते रणराक्षानागरदाहभिः ।
 कापोरुपुक्तेष्वेन सामं हन्त्यनिलं गुरुम् ॥”
 इति राक्षसदशमूलम् ॥ १६२ ॥
 “दशमूलीकषायेण पिबेद्वा नागराम्भसा ।
 कुचिवस्त्रिकटोशूले तैलमेरुसम्भवम् ॥”
 इति एरुतेलपुक्तेदशमूलशुष्कीकायौ ॥ १६३ ॥
 “राक्षानां गुह्योमेरुखं देवदारु महीषधम् ।
 पिबेत् सर्वाङ्गवाते च सामे सन्धास्थिमज्जगे ॥”
 इति राक्षसपञ्चकम् ॥ १६४ ॥
 “राक्षसात्तारम्वधदेवदारु-
 त्रिकण्टकैरेणुपुनर्नवानाम् ।
 कायं पिबेन्नागरचूर्णमिश्रं
 जहोरेणुत्रिकपायशूली ॥”
 इति राक्षसपञ्चकम् ॥ १६५ ॥
 “शुष्कीगोचुरककायः प्रातः प्रातर्निषेवितः ।
 सामे वाते कटोशूले पाचनी रुक्प्रणाशनः ॥”
 इति गोचुरशुष्की ॥ १६६ ॥
 “आमवाते कषाययुक्तं दशमूलीजलं पिबेत् ॥”
 इति कषाययुक्तदशमूली ॥ १६७ ॥
 इत्यामवाताधिकारः ॥ * ॥
 अथ शूले ।
 “बलापुनर्नवरुहदत्तोद्वयगोचुरैः ।
 सहिह्व लवणं पीतं सद्यो वातरुजापहम् ॥”
 इति बलादि ॥ १६८ ॥
 “विश्वमेरुखं मूलं कायं पीत्वा जलं पिबेत् ।
 हिह्वसौवर्चलोपेतं सद्यः शूलनिवारणम् ॥”
 इति विश्वादि ॥ १६९ ॥
 “हिह्वपुष्करमूलाभ्यां हिह्वसौवर्चलेन वा ।
 विश्वमेरुयवकायः सद्यः शूलनिवारणः ॥”
 इति हिह्वपुष्करमूलयुक्तविश्वमेरुयवकायः ॥
 १७० ॥
 “तड्डद्वयवकायो हिह्वसौवर्चलान्वितः ॥”
 इति रुव्यादि ॥ १७१ ॥
 “टह्व्यो गौचुरैरुहकृष्णकासेचुरालिकाः ।
 पीताः पित्तभवं शूलं सद्यो हन्ति सुदारणम् ॥”
 इति टह्व्यादि ॥ १७२ ॥
 “शतावरीसयष्टाङ्गवात्यासकुशगोचुरैः ।
 श्वतशीतं पिबेत्तोयं सगुडसौद्रशर्करम् ॥”
 पित्ताहृग्दाहशूलं सद्यो दाहज्वरापहम् ॥”
 इति शतावरीदि ॥ १७३ ॥
 “त्रिफलानिम्बयष्टाङ्गकटुकारम्वधैः श्वतम् ।
 पाययेन्मधुसंमिश्रं दाहशूलोपशान्तये ॥”
 इति त्रिफलादि ॥ १७४ ॥
 “तैलमेरुखं वापि मधुककायसंयुतम् ।
 शूलं पित्तोद्भवं हन्याद्गुल्यं पौष्टिकमेव च ॥”
 इति मधुककायः ॥ १७५ ॥
 “त्रिफलारम्वधकायं सचौर्न शर्करान्वितम् ।

पाचनं

पाययेन्नक्तपित्तं दाहशूलनिवारणम् ॥”
 इति त्रिफलारम्वधकायः ॥ १७६ ॥
 “विश्वमूलमधैरेखं चित्रकं विश्वमेघजम् ।
 हिह्वसैन्धवसंयुक्तं सद्यः शूलनिवारणम् ॥”
 इति विश्वमूलादि ॥ १७७ ॥
 “सचारं वा पिबेत् कायं विश्वादेः कफशूलवान् ॥”
 इति विश्वादिकायः ॥ १७८ ॥
 “मातुलुङ्गरसो वापि शिशुकायस्तथापरः ।
 सचारो मधुना पीतः पार्श्वहृद्विह्वलनुत् ॥”
 इति शिशुकायः ॥ १७९ ॥
 “आमशूले क्रिया कार्या कफशूल-
 विनाशिनी ।
 सेवमामहरं सर्वं यदन्वदन्निवर्द्धनम् ॥
 पटोलत्रिफलारिष्टकायं समधुकं पिबेत् ।
 पित्तश्लेष्मण्वरुहं हिंदाहशूलोपशान्तये ॥”
 इति पटोलादि ॥ १८० ॥
 “विश्वोद्वकदशमूलयवाम्भसा तु
 हिंसारहिह्वलवणत्रयपुष्कराणाम् ।
 चूर्णं पिबेद्द्वयपार्श्वकटोयहाम-
 पकाशयांश्चशूलरुग्ण्वरगुल्मशूली ॥”
 इति विश्वादि ॥ १८१ ॥
 “कायेन चूर्णपानं यत्तत्र कायप्रधानता ।
 प्रवर्तते न तेनात्र चूर्णापेक्षी चतुर्नवः ॥
 चूर्णं समं रुचकहिह्वमहौषधानां
 शुण्ठाम्बुना कफघ्नमीरुगपित्तजेषु ।
 हृत्पार्श्वपृष्ठजतरार्त्तविस्त्रिकासु
 पेयं तथा यवरसेन तु विद्धिविषये ॥” १८२ ॥
 “समं शुण्ठाग्नेयेनैवं योजनां क्रियते बुधैः ।
 तेनाल्पमानमेवात्र हिह्व संप्रिदीयते ॥”
 इति रुचकादि ॥ १८३ ॥
 “हिह्व सौवर्चलं पृष्ठा विद्धसैन्धवतुम्ब ।
 पौष्करं पिबेच्चूर्णं दशमूलयवाम्भसा ॥
 पार्श्वहृत्कटिपृष्ठाशूले तन्नापतानके ।
 श्रीयस्त्रिधासके च कर्णरोगे च शस्यते ॥”
 इति हिह्वदिपुष्कयुक्तदशमूलयवकायः ॥ १८४ ॥
 “एरुखविश्वदत्तोद्वयमातुलुङ्ग-
 पाषाणभिद्रिकटमूलकतः कषायः ।
 सचारहिह्वलवणो रुयुतैलमिश्रः
 श्लेष्मण्यश्लेष्मण्यस्तनवक्षसि यः ॥”
 इति एरुखसप्तकः ॥ १८५ ॥
 “एरुखफलमूलानि दृष्टोद्वयगोचुरम् ।
 पर्णित्यः सहदेवा च सिंहपुष्कीचुरालिका ॥
 तुल्यैरेतेः श्वतं तोयं यवचारयुतं पिबेत् ।
 एथग्दोषभवं शूलं हन्यात् सर्वभवनतया ॥”
 इति एरुखदादशकः ॥ १८६ ॥
 इति शूलधिकारः ॥ * ॥
 अथोदावर्ते ।
 “श्यामा दन्ती द्रवन्ती लक् महाश्यामा खुची
 चिह्नुः ।
 सप्तरा शङ्खिनी श्वेता राजदृष्टः सतिष्ठकः ॥
 कम्पिलकः करज्जख हेमज्जीरीत्ययं गणः ।
 सर्पिलैरजःकायकल्केष्वन्यतमेन च ॥

पाचनं

उदावर्तोदरानाहविषगुल्मादिनाशनः ॥”
 इति प्रत्येकं श्यामादिगणकायः ॥ १८७ ॥
 इत्युदावर्ताधिकारः । आनाहोऽपि ॥ * ॥
 अथ हृद्रोगे ।
 “वातोपहृष्टे हृदये वामयेत् स्निग्धमातुरम् ।
 द्विपञ्चमूलीकायेन सस्नेहलवणेन च ॥”
 इति स्नेहलवणयुक्तदशमूली ॥ १८८ ॥
 “नागरं वा पिबेद्गुणं कषायश्चाग्निवर्द्धनम् ।
 कासश्चासानिलहरं शूलहृद्रोगनाशनम् ॥”
 इति नागरकायः ॥ १८९ ॥
 “वचानिम्बकषायार्थ्यां वान्तं हृदि कफोत्थिते ।
 वातहृद्रोगहृत्तूर्णं पिप्पल्यादिश्च पाचयेत् ॥”
 इति वचानिम्बकषायौ ॥ १९० ॥
 “हिह्वगन्धाविद्धिविषकृष्णा-
 कुष्ठाभयाचित्रकयावशूकम् ।
 पिबेत् ससौवर्चलपुष्कराणाम्
 यवाम्भसा शूलहृदामयघ्नम् ॥”
 इति हिह्वदिपुष्कयुक्तयवकायः ॥ १९१ ॥
 “दशमूलकषायान् लवणचारसंयुतम् ।
 कासं श्वासश्च हृद्रोगं गुल्मशूलच नाशयेत् ॥”
 इति लवणचारयुक्तदशमूली ॥ १९२ ॥
 इति हृद्रोगाधिकारः ॥ * ॥
 अथ मूत्ररुक्ते ।
 “अमृता नागरं घाची वाजिगन्धा चिकण्टकम् ।
 प्रपिबेद्वातरोगाग्नः सशूलो मूत्ररुक्त्वान् ॥”
 इति अमृतादि ॥ १९३ ॥
 “कृशः काशः शरो र्भ्रं इच्छति दृष्टोद्वयम् ।
 पित्तरुक्त्वरं पञ्चमूलं वक्षि विशोधनम् ॥”
 इति दृष्टपञ्चमूलम् ॥ १९४ ॥
 “एतत् सिद्धं पयःपीत्वा मेढ्रं हन्ति शोथितम् ॥”
 शतावरीकाशकृष्णदंष्ट्रा-
 विदारिशालीशुक्रशेरुकाणाम् ।
 कायं सुशीतं मधुशर्करातं
 पिबन् जयेत् पौष्टिकमूत्ररुक्त्वं ॥”
 इति शतावरीदि ॥ १९५ ॥
 “हरीतकीगोचुरराजदृष्ट-
 पाषाणभिद्रव्यवासकानाम् ।
 कायं पिबेन्नाचिकसंयुक्तं
 लक्ष्णे सदाहं सरजे विषये ॥”
 इति हरीतकीदि ॥ १९६ ॥
 “श्वदंष्ट्रा विश्वतोयं वा कफरुक्त्वं विनाशनम् ॥”
 इति श्वदंष्ट्राविषकषायौ ॥ १९७ ॥
 “टह्वीधावनीपाठायथीमधुकपिङ्गलाः ।
 पाचनीयो टह्व्यादिः लक्ष्णेदीपत्रयापहः ॥”
 १९८ ॥
 “कायं गोचुरवीजस्य यवचारयुतं पिबेत् ।
 मूत्ररुक्त्वं शूलज्वरं पीतः शीघ्रं निवारयेत् ॥”
 इति यवचारयुक्तगोचुरवीजकायः ॥ १९९ ॥
 “क्रिया हिता लभ्यरिश्कराया
 या मूत्ररुक्त्वे कफमारुतोत्थे ।
 यन्मूत्ररुक्त्वे विहितम् पित्तं
 तत् कारयेच्छोथितमूत्ररुक्त्वे ॥